

er afgivet et lige stort Antal Stemmer, som havde denne Gjenstand, at Valgene ikke havde de grundlæggende Betingelser, men det er ikke ganske rigtigt, thi det er oplyst, at der for Ingerslev er afgivet 4 a 5 flige Stemmer, medens der paa Bjørnbaak er afgivet 3 eller maaske 4; jeg siger maaske 4, fordi den fjerde var afgivet af en Lørrer, der flyttede til Biby et halvt Aar inden Valget. Han er opført paa Hovedlisten iftedetfor paa Tillægslisten, hvilket er en Feil, men det er ikke oplyst, om han var kommen fra en anden Kommune i Kredsen — i saa Fald vilde han jo være gyldig Valger i Kredsen —, eller om han ikke er det. Endnu skal jeg berøre Punkt 11, hvor det siges, at det paa aldeles fyldestgjørende Maade er oplyst, hvorledes det er tilgaaet med, at 2 Valgere, der mødte for at stemme for Bjørnbaak, fandt deres Pladser optagne, da de kom. Det kan siges at være oplyst for den ene Valgers Bedømmende, men for den Andens er det kun oplyst paa den Maade, at da han kom og vilde stemme — hans Navn er N. Jensen — fandt han sit Navn optaget med Navnet Ingerslev. Han protesterede derimod, og da det var konstateret, at han var N. Jensen, og at han ikke havde stemt, forandrede man Navnet Ingerslev til Bjørnbaak. Det er Alt, hvad der er blevet oplyst; men hvorledes det er gaaet til, at hans Plads var optagen iforveien, derom er der aldeles Intet oplyst, saa det forekommer mig ikke, at denne Sag er oplyst paa en aldeles fyldestgjørende Maade. Naar man ser denne Sag med den stærke Agitation, der har fundet Sted i Aarhus, til Baggrund, kan man danne sig forskellige Meninger om, hvorledes det er gaaet til; men man kan ikke sige, at der foreligger fyldestgjørende Oplysninger om den Slags Stemmegivning. Altsaa, Flertallet kan ikke finde det forsvarligt at godkende et Valg som dette. Hvis man vil handle i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Praxis, maa dette Valg nødvendigvis være viet til Forkastelse; men paa den anden Side kunne vi indrømme, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds indstiller Valget til Godkendelse, er det ærede Medlem i akkurat ligesaa god Overensstemmelse med sin Fortid, som Udvalgets Flertal mener at være det med Folkethingets hidtidige Praxis. Hermed skal jeg anbefale at stemme mod Mindretallets Indstillinger.

Timestad: Det vil ikke være undgaaet ærede Medlemmers Opmarksomhed, dels at det ærede Flertals Betænkning og navnlig den Epilog, der er føjet til Mindretallets Udtalelser, er affattet paa en Maade, som er endel afvigende fra den almindelige parlamentariske Talebrug, og i det Hele taget affattet paa en Maade, som kun kan være forklarlig derved, at denne Epilog er freven

under Indflydelse af en Irritation, der ikke har tilladt det ærede Flertal, eller ialtsald den ærede Koncipist, enten at vælge passende parlamentariske Udtryk overfor andre Medlemmer i Thinget, eller tilladt ham at læse, hvad der fra anden Side var sagt, læse det ialtsald paa en rigtig Maade, ligesom denne Irritation har hindret ham i at læse Loven efter dens klare Ord. Det har nu forbauset mig noget, ikke, at den Irritation var tilstede dengang — det kunde endda fortaas —, men at den endnu er bleven saaledes hos den ærede Ordspørrer, at den fremdeles synes at virke paa en lignende Maade paa hans Optraeden her idag som tidligere. Jeg skal imidlertid ikke dvæle ved de Ytringer, han kom med i Begyndelsen om, at det var min Specialitet at forsvare skrøbelige og flette Valg og dealige. Saadanne Ting vil jeg gjerne stjanke ham. Men det forbauser mig, at han endnu kan være saaledes hindret i at se uden Forblindelse paa Sagen, at han kan tro — saaledes som han har udtalt det — at vi alle vare enige om, at der var begaaet mange Feil ved dette Valg, medens det jo maatte være ham klart af hele min Udsvilling, at det er min Mening, at der ikke er begaaet mange Feil ved dette Valg, men at der tværtimod i det Højeste er begaaet een Feil, hvilken endda er en tvivlsom Feil og en Feil, der ingen Indflydelse har havt. Jeg skal blot dvæle et Døeblik ved det ærede Medlems almindelige Betragtninger om de Principer, der maatte komme i Betragtning ved Afgjørelsen af et Valgs Godkendelse eller Forkastelse. Det ærede Medlem syntes at ville gjøre gjældende, at naar der blot var paavist en Feil, skulde man uden Hensyn til en Undersøgelse af, om denne Feil kunde have havt nogen Indflydelse paa Valget, eller om det endogsaa maatte være bevist, at den ingen Indflydelse kunde have havt paa Valget, forfaste dette, og han tillagde os — jeg mener det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro) og mig — den Mening, at, naar der var begaaet Feil, saa gjorde det ingen Ting, men at Valget skulde opretholdes, naar det blot ikke blev bevist fra anden Side, at det var disse Feil, der havde bevirket Valgets Udfald. Begge Dele ere aabenbart urigtige. Det har aldrig været dette Things Princip, aldrig været det, som har været fulgt her i Thinget i Praxis, at sige, at, naar der er begaaet en Feil, en Overtrædelse, ved et Valg, saa maa dette forkastes, men Thinget har tværtimod altid fulgt det Princip at undersøge, hvorvidt den begaaede Feil maatte være af den Besskaffenhed, at den kunde antages at have havt Indflydelse paa Valgets Udfald. Dette har været et meget fast Princip, og det er et fuldkomment rigtigt Princip og stemmende med, hvad man paa alle andre Steder følger, selv i de Forhold, hvor man i endnu højere Grad kræver exakte